

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: REZA

Όνομα: **REZA**

Επίθετο: **GHOLAMI**

Ηλικία: **29**

Χώρα προέλευσης: **ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ**

Ζει στην **Ελλάδα** από το: **2006**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Reza γεννήθηκε στο Αφγανιστάν αλλά έπρεπε να εγκαταλείψει τη χώρα του δύο φορές πριν έρθει στην Ελλάδα ως πρόσφυγας. Κατά τον εμφύλιο πόλεμο και την αμερικανική εισβολή στο Αφγανιστάν (2001-2002) πήγε στο Πακιστάν, όπου παρέμεινε για τρία χρόνια πριν επιστρέψει στο Αφγανιστάν. Άφησε τη χώρα του για άλλη μια φορά για να πάει στο Ιράν και τελικά ήρθε στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας το 2006, όπου εγκαταστάθηκε και εντάχθηκε σε μεγάλο βαθμό.

«ΙΔΡΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΦΓΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ REZA

Ο Reza γεννήθηκε στην Καμπούλ, στο Αφγανιστάν, και εργαζόταν από τότε που ήταν 12 χρονών, ως βοηθός ράπτη. Στον εμφύλιο πόλεμο, όταν είδε τους Ταλιμπάν να καταστρέφουν τα σχολεία της χώρας, πήγε στο Πακιστάν, όπου παρέμεινε για τρία χρόνια, κατά τα οποία εργαζόταν και παρακολούθησε το σχολείο. Επέστρεψε για λίγο καιρό στο Αφγανιστάν πριν ξαναφύγει για το Ιράν

όταν ήταν 17 χρονών. Έφτασε στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας το 2006. Μετά την άφιξή του στη Λέσβο με ένα σκάφος, μαζί με άλλους τέσσερις ανθρώπους που γνώρισε στην Τουρκία, κρατήθηκε στο νησί για δέκα ημέρες και στη συνέχεια απελευθερώθηκε με άδεια διαμονής ενός μήνα. Έφτασε στην Αθήνα, όπου με τη βοήθεια κάποιων συμπατριωτών του Αφγανών, βρήκε ένα μέρος για να μείνει και βρήκε δουλειά. Εργάστηκε σε πολλές δουλειές, ως εργάτης οικοδομών, ως ηλεκτρολόγος και βοηθός υδραυλικού κ.α., προτού βρει πιο σταθερή εργασία ως ξυλουργός, στην οποία κι έμεινε για τρεισήμισι χρόνια. Η πρώτη του αίτηση για χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος απορρίφθηκε το 2006. Το 2007 ξεκίνησε να παρακολουθεί μαθήματα ελληνικών σε ένα κέντρο προσφύγων και σε ειδικό πρόγραμμα που διοργανώθηκε από το ελληνικό πανεπιστήμιο. Ενώ τα ελληνικά του βελτιώθηκαν, άρχισε να αντιλαμβάνεται ότι έπρεπε να προσεγγίσει ανθρώπους και να τους εξηγήσει την κατάσταση των προσφύγων με έναν καλύτερο και σαφέστερο τρόπο. Το 2010, επανήλθε στο γυμνάσιο ενώ δούλευε ακόμα ως ξυλουργός. Την ίδια χρονιά διοργάνωσε μια διαμαρτυρία μαζί με άλλα 100 άτομα στο κέντρο της Αθήνας, ζητώντας να επανεξεταστούν τα αιτήματα ασύλου τους. Πέρασε μια συνέντευξη από μια νεοσυσταθείσα επιτροπή και τελικά αναγνωρίστηκε ως πρόσφυγας το 2011. Στη συνέχεια άλλαξε εργασία και έγινε διερμηνέας μέχρι και το 2015.

Το 2015 ο Reza άνοιξε τη δική του επιχείρηση, ένα εστιατόριο, μαζί με άλλους. Εν τω μεταξύ, βοήθησε στην οργάνωση μιας από τις μεγαλύτερες αφγανικές κοινότητες στην Ελλάδα, που δραστηριοποιείται από το 2011-12, η οποία αριθμεί αυτή τη στιγμή τουλάχιστον 360 μέλη. Πλέον, προσπαθεί να βοηθήσει άλλους να ενταχθούν μέσω της αφγανικής κοινότητας, προσφέρει συμβουλές στους νεοαφιχθέντες και τους ενθαρρύνει να βελτιώσουν τη ζωή τους. Μεταξύ

Ο Reza αναγκάστηκε να αφήσει το Αφγανιστάν δύο φορές.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: REZA

άλλων, η κοινότητα διοργανώνει εκδηλώσεις και συναντήσεις για να βοηθήσει τους ανθρώπους να συνευρίσκονται, αλλά και να ενημερώνουν το ευρύ κοινό για τα ζητήματα των προσφύγων. Έχει συνεργαστεί προσωπικά με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και τη UNICEF σε μια προσπάθεια να ενημερώσει τους ανθρώπους στα σχολεία σχετικά με την κατάσταση και τις ανάγκες των προσφύγων.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

Ο Ρέζα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το Αφγανιστάν δύο φορές: την πρώτη φορά εξαιτίας της εμφύλιας διαμάχης και της βίας των Ταλιμπάν που ακολούθησε και τη δεύτερη εξαιτίας της δίωξης του από φανατικούς θρησκευτικούς ηγέτες που τον κατηγορούσαν ότι δεν εκπλήρωνε τα θρησκευτικά του καθήκοντα ως μουσουλμάνος.

ΔΙΑΦΥΓΗ

Ο Ρέζα εγκατέλειψε για πρώτη φορά το Αφγανιστάν για το Πακιστάν για τρία χρόνια. Όταν επέστρεψε, και όταν συνειδητοποίησε ότι δεν μπορούσε να μείνει στο Αφγανιστάν, πήγε στο Ιράν και από εκεί στην Τουρκία, απ' όπου πέρασε στην Ελλάδα το 2006 (στο νησί της Λέσβου).

ΑΝΗΚΕΙΝ

ΑΜια πραγματικά σημαντική πτυχή της στρατηγικής ένταξης του Reza ήταν το να συνεχίσει να εργάζεται, πρώτα με τη βοήθεια άλλων μελών της αφγανικής κοινότητας και στη συνέχεια από μόνος του, καθώς τα ελληνικά του είχαν βελτιωθεί. Αναγνώρισε ότι το βασικό του εργαλείο για την ομαλή ένταξη του ήταν η εκμάθηση των ελληνικών, όπου και επικεντρώθηκε από την αρχή και μέσα από αυτό κατάφερε όχι μόνο να ολοκληρώσει το γυμνάσιο αλλά και να

περάσει τις εξετάσεις για να εισαχθεί στο ελληνικό πανεπιστήμιο (κατάφερε να μπει στο πανεπιστήμιο αλλά δεδομένου ότι έπρεπε να μετακομίσει εκτός Αθηνών, κάτι που δεν μπορούσε να αντέξει οικονομικά, δεν παρακολούθησε το πανεπιστήμιο). Τέλος, τα άριστα ελληνικά αποτέλεσαν το σημείο κλειδί για να διευκολυνθεί η ένταξή του και να ιδρύσει την επιχείρησή του.

Συνεργάστηκε
με την Ύπατη
Αρμοστεία των Ηνωμένων
Εθνών για τους
Πρόσφυγες και τη
UNICEF